

Je to kvalitou TOP manažerů?

Dnešní den jsem slyšel v rádiu rozhovor mezi zástupcem jednoho zaměstnavatelského svazu a redaktorkou. Tématem bylo navýšení počtu příjmu ukrajinských zaměstnanců na českém trhu, které schválila vláda. Jedná se cca o 7 000 pracovníků, kdy český trh by potřeboval cca 140 000 zaměstnanců. Firmy prý přicházejí o zakázky a také některé platí penále za to, že nestíhají dodávat sjednané zakázky. Proto firmy, některé byly i jmenovány, nabízejí na dělnických pozicích od 25 000 do 42 000 Kč (svařeči, soustružníci, ...)! Prý za tyto mzdy nechtějí čeští občané pracovat, říkal zástupce zaměstnavatelského svazu. Už je prý také pryč doba, která byla možná tak v devadesátých letech, kdy Česká republika byla pouze zemí levné pracovní síly. TOP manažeři se jistě vyrovnají svými příjmy kolegům na západ od našich hranic, mimo TOP pozice však mzdy rozhodně nejsou shodné s těmi západními. Nevím, zda se byl někdy daný zástupce podívat do českých firem. Nabízené mzdy, které prý nyní některé firmy nabízejí pro dělnické pozice, nemají běžně ve firmách ani pracovníci v nižších nebo středních technických pozicích. A to nemluvím o přesčasech, které jsou běžně součástí jejich základní mzdy. Kde se tedy stala chyba?

Každý manažer, dokonce i studenti VŠ ví, že každá zakázka musí být plánována a plán musí naplnit požadavky logikou SMART(I). Reálně tedy prvně musí každá firma zvážit své možnosti, svoje rizika, a teprve po jejich vyhodnocení a přijetí potenciálních rizik, souvisejících se zakázkou, zakázku přijmout a potvrdit. Vždyť většina firem je certifikována dle mezinárodních standardů ISO 9001, ISO/TS 16949, ISO 13485. A každý z těchto standardů vyžaduje minimálně přezkoumání smlouvy. Musí tedy rozhodnout, zda má dostatečné kapacity, nejen zdroje, pro naplnění požadavků dané zakázky. Jaká je však realita? Firma přijme zakázku a teprve v dalším kroku začne přemýšlet, pokud přemýšlí, jak danou zakázku zrealizovat. Manažeři musí rozhodnout, zda má firma dostatek zdrojů. Když však už nyní je plán zakázek naplněný na minimálně 100% výrobních kapacit, můžeme přijmout další? Určitě ano. Každý manažer, a nejen na TOP pozicích, pokud plánuje pouze na procentuální obsazení technických kapacit, dopouští se svými rozhodnutími nedozírných škod. Obecně, pokud je technologické zařízení firmy v plné kondici, je jeho využitelnost nižší než 90%. Již zde tedy dochází minimálně k 10 % propadu mezi plánem a reálnými možnostmi firmy. A to nemluvím o interní a externí zmetkovitosti, která reálné možnosti výroby ještě snižuje. Je tedy chyba v nedostatku pracovních sil, nebo v chybných rozhodnutích TOP manažerů? V pracovních silách to rozhodně nebude. Sedlák také neslíbí více mléka, než kolik mu jsou schopny kravky nadojit. A to ještě počítá s tím, že mu musí něco zůstat, něco pro telátka, něco pro něj. A zde je problém, že manažeři neplánují kapacitně, tedy podle reality, ale podle úvahy o neustále se zvyšující výrobě. Stále si staví laťku výše. Ale jak vysoko se dá nastavit?

Ing. Ludvík FILIP

Pod Ještědem, únor 2017

ludvik.filip@nbqc.cz